

1.11.1016

Sota on päätynyt ja Sisäpiirissä pidetään viimeinen kokous. Kertaamme tapahtumia ja suuremme menetettyjä. Retameron, Khanatua, Teldon ja monia muita jäi Areenalle, joten Stefanin on täytynyt tehdä uusia nimityksiä. Desmond Kelvin on nykyään Karameikosin kirkon johtaja ja Griffonin veljeskunnan suurmestari ja Sir Nikolai Barysnikovista on tehty sotaministeri. Mestari Terari on johtajan viran lisäksi saanut Magiankoulun rehtorin viran ja jatkaa näin Teldonin viitoittamalla tiellä. Kadonnut laakso lähettänyt edustajansa Stefanin hoviin ja heitä edustaa Xiquateq niminen hutaakan. Kaikilla meillä on tietysti huoli kodeistamme, joten päätämme kukin lähteä seuraavana päivänä.

2.11.1016

Ennen lähtöäni käyn vielä tapaamassa Stefania sillä minulla on hänelle ehdotus, josta haluaisin keskustella: Olen jo kahdessa sodassa toiminut asemassa, jossa tehtävänä on kasata liittouma hyökkääjää vastaan. Ensin teimme sen Darokinin edustajina Mestaria vastaan ja nyt Karameikosin edustajana Pimeyden joukkoja vastaan. Molemmilla kerroilla on menetetty kallisarvoista aikaa liittouman kasaamiseen ja organisoimiseen, joka on antanut edun hyvin valmistautuneelle viholliselle. Lisäksi uskon, että vahva ja selkeästi tiedossa oleva liitto toimisi pelotteena vihamielisiä voimia vastaan ja mahdollistaisi rauhan. Kun tähän vielä lisää sen näyn, jonka Limbossa näin tapahtumista sodan jälkeen, jossa kääpiöt jättävät kotimaansa ja Stefanin katoamisen jälkeen Thyatis valtaisi Karameikosin, pidän tätä liittoumaan erityisen tärkeänä. Siksi ehdotankin, että esimerkiksi Karameikos, Darokin ja Kivikoto muodostaisivat kiinteämmän valtioliiton, joka vastaavissa tilanteissa, tarjoaa automaattisesti apua. Stefan on järkyttynyt noista tiedoista, joita Limbossa näin ja sanoo, että Karameikos ja Darokin ovat jo kiinteämmässä liitossa, ja eikä hänellä ole mitään sitä vastaan, että Kivikoto saataisiin mukaan. Tosin kaikki Karameikosin resurssit menevät tällä hetkellä Darokin pystyssä pitämiseen ja heiltä ei liikene voimia muualle, vaikka Kivikoto suostuisikin liittoutumaan. Lisäksi hän uskoo, että muut valtiot tekevät aina tilanteen tullessa omat ratkaisunsa, kuten Kivikodon eristäytyminen Alphatian vastaisen sodan aikana ja miten voidaan varmistua, ettei tätä tapahdu uudestaan. Lupaen yrittää puhua kääpiöille järkeä ja yrittää saada heidät ymmärtämään liittoutumisen tarve ja hyöty, sillä uskoakseni Kivikoto on tilanteessa, että he eivät välttämättä pärjää yksin. Stefan sanoo, että ovi on auki jos kääpiöt siitä haluavat astua ja pyytää viemään seuraavanlaiset terveiset: □ Kaikki ihmiset eivät halua sotia ja valloituksia vaan on sellaisia valtioita, jotka haluavat ainoastaan puolustaa omaa maataan ja kunnioittavat sitä mikä on toisen omaa. Sellainen on Karameikos. □ Stefanin kanssa keskusteltuani lähdin lentämään kotiin.

4.11.1016

Jälleen kotona pitkästä ajasta ja tapaan heti vaimoni ja tyttäreni. Vietän aikaani heidän kanssaan ja ilmoitan, että olen vihdoinkin ottanut vaimoni sukunimen, Blyskaratsin, käyttöön ja siirtänyt hänen sukuunsa kuten kääpiöiden tapoihin kuuluu. Vaimoni sanoo, että jo oli aikakin ja ihmettelee miksi alunperin olen sitä niin pitkään vältellyt. Lisäksi kerron, että olen sopinut

kuningas Bofinin kanssa senaattorin lähettämisestä Kivikotoon, edustamaan Konagaria, Sargaria ja Buhrohuria, ja että tehtävään ajattelin ryhtyä itse.

1.1.1017

Vuoden vaihduttua lähden jälleen matkaan. Ensimmäisenä etappina on Darokin, missä minun pitää esittää vaateeni kenraalin arvoon, koska olimme Robwaisin kanssa omaksuneet valeasut, kun ylennyksiä jaettiin. Silloin mainittiin, että voisimme myöhemmin hakea ylennystä itsellemme ja sen ajattelin nyt tehdä.

6.1.1017

Saavun Darokiniin. Huomaan että kaupunkia on selkeästi piiritetty mutta tuhot eivät ole kovin laajamittaisia. Muuten tilanne vaikuttaa kohtuulliselta mutta paha ruokapula vaivaa kaupunkia. Valtio on järjestänyt ruoanjakopaikkoja, missä Darokinin Kirkon papit luovat ruokaa loitsuin. Menen ministeriöön, missä esitän vaateeni kenraalin arvoon. Saan helposti heidät vakuutettua, että asiani on oikea mutta paperitöihin menee pari päivää. Käytän ajan kaupunkiin tutustumiseen ja yritän myös tavoittaa Kaizeria mutta hän on luultavasti Mondissa tai Runnelsissa.

9.1.1017

Lähden vihdoin kohti Kivikotoa Suoläänin, Selenican ja Ylaruamin kautta.

Ylaruamin rajalla on tiukka kontrolli ja kaikki matkaajat syynätään thyatislaisten joukkojen toimesta tarkasti. Pian rajan jälkeen on sijoitettu kohortti. Minua ei kuitenkaan pysäytetä niin rajalla kuin muuallakaan matkan varrella. Se mikä eniten häiritsee on kohortti, joka on asetettu Kivikodon rajalle, Sardalin solan kohdalle. Pidän ajatusta Kivikodon suunasta tulevalle uhkalle pöyristyttävänä. Menen heti tapaamaan kohortin komentajaa, joka esittäytyy kenraali Septimus Valeriukseksi. Hän tunnistaa heti minut, marskin, ja antaa pyydetessä selonteon. Senaatti on asettanut heidät tänne keisarikunnan pohjoisrajalle suojaamaan humanoidien aiheuttamaa uhkaa vastaan. Selkeästi heillä ei ole luottamusta siihen, että Kivikoto pystyy pitämään alueensa puhtaana, mikä on sekä loukkaava, että huolestuttavaa. Yritän udella myös muita asioita mutta en saa irti muuta kuin tiedon, että myös Jotunvalkin solan kohdalla Hardarkin rajalle on asetettu kohortti vartioimaan rajaa.

Ennen niin vihannassa ja kauniissa Kivikodossa vastaan tule ensimmäisenä poltettujen talojen ja vauraiden maatilojen raunioita. Sardal-solassa sijaitseva Karrakin linnake on vielä pystyssä, mutta se onkin suurin kääpiölinnoituksista. Karrak on tosin melko tyhjä ja kolkko, koska siellä on

vain kymmenesosa siellä ennen sotaa sijoitetusta määrästä sotilaita. Monet näistä sotilaista, mitä on jäljellä tai uudestaan rekrytoitu, on joko entistä vanhempia tai nuorempia. Jopa paikan komentaja on jo sotilasuralta aiemmin vetäytynyt entinen kapteeni nykyään kenraalin vakanssia hoitava Wyrwarfin Bolur. Kerron hänelle Ylaruamin rajan takana olevasta thyatislaisesta kohortista ja yrittää kannustaa häntä raskaassa tehtävässään. Käyn myös puhumassa rivisotilaille. Ennen lähtöäni Bolur kehottaa käyttämään Stahljärven länsipuolista reittiä, koska se on turvallisempi. Lupaan harkita asiaa.

Lennän tuhoutuneen Evemurin yli ja siitä eteenpäin Viherlään ja saavun lopulta Stahliin. Sen on täynnä kääpiöitä ja jopa muurien ulkopuolelle on kyhätty väliaikaisia asumuksia pakolaisille. Kaikki ovat tuimailmeisiä ja selkeästi masentuneita mutta ilmapiiri vaikuttaa päättäväiseltä ja kaikki tekevät hartiavoimin töitä. Menen heti linnaan, missä kuningas ja senaattorit pitävät neuvonpitoa. Tulen paikalle kesken kiivasta keskustelua Torkrestin ja Everastin senaattorien välillä. Everastin senaattorin, prinsessa Norisin mielestä Dengar tulisi vallata mahdollisimman nopeasti takaisin. Torkrestin senaattorin, kenraali Balinin mielestä tällä hetkellä ei ole vielä resursseja hyökkäykseen vaan on parempi käydä näännytyssotaa. Noris vaatii valloitusta, koska se on hyvästä kääpiöiden moraalin kannalta mitä kukaan tuskin kieltää, mutta jos resursseja ei ole niin silloin ei hyökkäyksen kannata ryhtyä. Kuningas Bofin kannattaa Balinin ajatusta odottaa hetken Dengarin valtausta, ainakin vielä. Keskustelun laannuttua Bofin huomaa minut ja toivottaa tervetulleeksi. Ensimmäisenä hän kysyy: □ Kuinka esi-isien kirves toimi? □ Johon vastaan: □ Hircismus sai maistaa sen terää ja on nyt voitettu. □ Bofin sanoo, että nyt on vihdoinkin aika myös juhlaan ja käskee aloittaa järjestelyt illaksi.

Juhlien aikana yritän hieman kuulostella senaattorien mielipiteitä ja ajatuksia siitä kuinka he mahdollisesti voisivat suhtautua ajatukseeni pysyvämmästä liittoutumisesta Karameikosin kanssa. Tilanne vaikuttaa kehnolta sillä yleinen mielipide on pahasti ihmisiä vastaan. Senaattorien mielestä ihmiset jättivät heidät yksin ottamaan vastaan koboldien ensimmäinen ja pahin aalto ja eivät toimittaneet riittävästi apua myöskään myöhemmin Ylä-Dengarin puolustukseen. He kokevat, että joutuivat olemaan yksin, ja että eivät jatkossakaan kaipaa mitään ulkopuolista apua. Yritän vakuuttaa erään senaattorin Karameikosin hyväntahtoisuudesta, mutta turhaan. Juhlissa ilmoitan, että aion itse jäädä Kivikotoon Sargarin ja Konagarin edustajana, mistä olimme aiemmin Bofinin kanssa puhuneet. Saan puheoikeuden senaatissa mutten saa äänestää ja päättää Kivikodon asioista, mikä vaikuttaa ihan tyydyttävältä ratkaisulta.

Tapaan kuninkaan kahden kesken ja otan esille ajatukseni tiiviimmästä liittoutumisesta Karameikosin kanssa. Kerron Stefanin olleen huolestunut erityisesti siitä, että kääpiöt jälleen eristäytyisivät kuten Alphantian vastaisen sodan aikana ja kysyn Bofinin mielipidettä taannoisesta eristäytymisestä. Bofinin mielestä se oli hänen isänsä hallintokauden huonoin ratkaisu, joka musersi Kivikodon arvovallan ihmisten keskuudessa. Siitä huolimatta hänen mielestään aika

tiivimmälle liittoutumiselle ei ole kypsä kuten sain edellisenä iltana huomata ja Bofin ei myöskään usko, että sillä olisi käytännön merkitystä, koska Karamaikosin resurssit eivät kuitenkaan riittäisi Kivikodon auttamiseen jos tarve tulee. Hän sanoo, ettei estä minua jos haluan asian esittää senaatille mutta ei pidä sitä kovinkaan järkevänä, koska tällä hetkellä tosiseikat puhuvat sitä vastaan. Päätän jättää asian tällä erää ja siirrymmekin muihin asioihin. Kuningas kertoo, että syksyllä heillä on valmiina neljä divisioonaa ja silloin olisi mahdollisuus Dengarin valtaamiseen. Sanon antavani kaiken avun mitä vain voin ja sovimme, että toimitan raaka-aineita, koska kaivostoiminta ei ole vielä päässyt käyntiin ja lupaan aseistaa yhden divisioonan eli n. 1300 kääpiötä. Bofin kehottaa menemään Balinin juttusille, koska hänellä on varmasti käyttöä kaltaiselleni kääpiölle.

Balinia on jälleen mukava nähdä. Hän on selkeästi huolien painama mies mutta ei anna sen häiritä nyt kun on edes jotain pientä syytä juhlia. Kyselen kuulumisia ja saan tietää, että Balin on vihdoinkin solminut avioliiton Everast prinsessa, kenraali Durisin kanssa. Kerron viimeisimmistä seikkailuistani, jotka ovat hänen mielestä muuttuneet suosi vuodelta ihmeellisimmiksi. Balinilla tosiaan on käyttöä minulle kuten Bofinin epäili. Hän tarvitsee jonkun johtamaan iskuryhmää, jonka tehtävän on iskeä vihollisen johtajien kimppuun, ryöstää heidän huoltopisteitä ja harrastaa väkivaltaista tiedustelua. Lupaan ryhtyä tehtävään enemmän kuin mielelläni, sillä sormeni syyhyävät päästä antamaan hieman takaisin noille haiseville rakeille. Kyselen, että miten on valmistauduttu vastaamaan koboldien taktiikoihin, mitkä yllättivät meidät Ala-Dengarissa ja saan kuulla, että melko hyvin. He ovat huomanneet ruostehirviöiden olevan herkkiä melulle, joten osa joukoista on varustettu torvin ja rummuin. Susiratsastajien sudet eivät taas pidä tulesta, joten tulinolet on otettu käyttöön ja eräänlaiset tulipullot, jotka osuessaan särkyvät ja levittävät palavaa nestettä. Koboldit yrittävät välttää lähitaistelua, joten päästäksemme turvallisemmin lähietäisyydelle, joten tiiviiden kilpimuurien käyttöä on harjoiteltu. Lisäksi koboldit väsyvät huomattavasti helpommin, mikä helpottaa niiden jahtaamista. Balin kertoo, että merkittävimmistä vanhoista kenraaleista on jäljellä vain kolme eli Duris, Bofin ja hän itse, mutta huomauttaa, että nythän niitä onkin neljä ja ojentaa sen enempiä selittelemättä minulle kenraalien valtakirjan arvomerkkeineen. Kiitän kunniasta ja pyydänkin heti heidän resurssiaan käyttöni eli kuninkaallisen asemestarin, joka kouluttaisi minua kirveeni käytössä ja sellainen minulle luvataan. Samalla sovimme, että lähdän ensimmäiselle iskuretkellä ensimmäisen koulutusjakson jälkeen.

Aloitan ensimmäisen koulutusjakson, joka kestää kaksi viikkoa. En ajan jälkeen huomaa jo oppineeni paljon ja kirves alkaa tuntua huomattavasti paremmalta kädessäni. Tyytyväisenä oppimaani menen sovitusti Balinin puheille, jolla on minulle ensimmäinen tehtävä. Evemurin luona on nähty liikuskelevan koboideja ryöstämässä raunioista löytyviä esineitä. Ne tulisi ajaa pois samalla surmata siellä olevien susiratsastajien johtaja. Menemme veneellä Stahlin yli ja saavuttuamme odotamme iltaa. Hämärän tullessa teemme yllätyshyökkäyksen koboldien kimppuun ja ammusme tulinoilla niiden susia. Hyökkään henkilökohtaisesti johtajan kimppuun, jonka surmaan kirveelläni helposti, jolloin muut koboldit pakenevat paikalta. Onnistuneen tehtävän jälkeen palaamme Stahliin, missä jatkan koulutustani.

Seuraava koulutusjakso kestään neljä viikkoa ja koulutukselta ehtiessäni yritän jututtaa senaattoreita ja papistoa. Yritän vakuuttaa senaattoreita monien ihmiskansojen ja etenkin karamaikoslaisten hyväntahtoisuudesta mutta mikään ei tunnu tehoavan. Papiston kanssa käyn keskusteluja siitä millaisia merkkejä Kagyar on mahdollisesti lähettänyt papeilleen ja kansalleen. Koulutuksen päätyttyä olen jälleen hieman varmempi osaamisestani kirveen kanssa. Koulutuksen jälkeen suoritan muutaman samantyyppisen tehtävän kuin aiemmin.

Kirveen koulutus jatkuu ja tällä kertaan se kestää kahdeksan viikkoa. Koulutuksen jälkeen saan suorittaa taas muutamia tehtäviä kymmenen kapteenikokelaan kanssa, joiden koulutus annetaan tehtäväkseni. Tärkeimpien tehtävien jälkeen palaan jälleen pappien puheille ja pyydän heitä opettamaan minulle mystiikoita, jonka opettelu vie aikaa kahdeksan viikkoa. Kun opinnot on satu päätökseen niin alkaa olla jo syksy lähellä ja vihdoinkin tulee odotettu käsky hyökätä Dengariin ja putsata se koboldeista.

Dengarissa on sijoitettuna suuri varuskunta koboldeja. Meillä tulee olemaan alivoima mutta kukaan ei tunne kääpiökaupunkia paremmin kuin kääpiöt itse. Lisäksi etuna on palaa viha mutta riski on silti suuri. Bofin aikoo luonnollisesti johtaa hyökkäystä itse. Meillä jokaisella eli Bofinilla, Duriksella, Balinilla ja minulla on johdettavana oma divisioona ja jokaisella oma tarkasti määrätty tehtävä. Olemme rakentaneet tätä varten paljon erikoisvalmisteisia piirityskoneita ja muureja on tarkoitus lähestyä 500 metriä pitkän kilpimuurin suojassa. Minä saan tehtäväksi johtaa joukkoni pääportille ja siitä läpi. Lähestyessämme saamme myrkkynuolisateen mutta kurinalaiset ja hyvin koulutetut joukot onnistuvat pitämään kilpimuurin tiiviinä. Hyökkään portille ja avaam suuria portteja lukitsevat salvat Koputus-loitsun sisältävän sormuksen avulla. Porttien auettua ohjaan joukot sisään ja saan aiheutettua sen verran hämmennystä, että muuta saavat aikaa murtaa muurin reikiä. Joukkojeni seuraava tehtävä on pitää koboldit sisällä samalla kun toinen divisioona estää pääsyn Ala-Dengariin. kasi jäljelle jäävää divisioona hoitaa sitten loput eli koboldien teurastuksen. Ja kääpiöthän teurastavat. Vihdoinkin saamme kostaa oikein kunnolla! Lopulta Dengar on vallattu ja voitto on selvä. 10000 koboldia eli koko Ylä-Denagaria hallussa pitänyt varuskunta lojuu omassa veressään. Kääpiöitä menetettiin 400, mikä on siedettävä vaikka yhdenkin kääpiön menetys tuntuu pahalta. Voiton jälkeen Bofin pitää puheen:
□ Vanha vihollinen sai maistaa kääpiöiden oikeudenmukaista vihaa. Te kaikki saatte olla ylpeitä, kun annatte perheillenne ja klaaneillenne uuden mahdollisuuden. Tie on selvä □ ikaikainen kotimme palautetaan rauhan ja hyvinvoinnin tyyssijaksi. □ Puheen jälkeen suurin osa joukoissa palaa Stahlisiin mutta Balin jää divisioonansa kanssa suojaamaan vallattua kaupunkia. Stahlissa meidät otetaan vastaan sankareina ja koko kansa juhlii ensimmäistä voittoa ja senaattorit kommentoivat voittoa mm. seuraavasti: □ Mitään vähempää ennen uskoneetkaan □ ja □ Nyt vihollinen tietää ettei meitä ole lyöty saati nujerrettu □ .